

“Όταν ἡ ἀλλοτρίωση τοῦ δόγματος ἀλλοτριώνει τό ἦθος.

Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς.

Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Αἵρέσεων καί τῶν Παραθρησκειῶν.

Ἐν Πειραιεῖ τή 24η Σεπτεμβρίου 2018

Ἡ αἵρεση καί γενικά ἡ κακοδοξία εἶναι ἡ πιό φοβερή ἀρρώστια, τό πιό ὀλέθριο κακό μέσα στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο διότι δέν προσβάλλει μόνο τό δόγμα, ἀλλά καί τό ἦθος καί τήν ὅλη ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ἐκπεσόντες συνήθως ἀδυνατοῦν, ἐξ' αἰτίας τῆς αλαζονείας τῶν, νά ἀντιληφθοῦν ὅτι βρίσκονται σέ πλάνη, γι' αὐτό καί εἶναι πολύ δύσκολο, ἂν ὄχι ἀδύνατο, νά μετανοήσουν καί νά ἐπιστρέψουν στήν Ἐκκλησία.

Στερημένοι τῆς Θείας Χάριτος, ὄχι μόνο δέν συναισθάνονται τήν τραγική τους κατάσταση, ἀλλά στρέφουν τά βέλη τους πρός τά ὑγιῆ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, καταλογίζοντάς τους δῆθεν «αἰρετικές» ἀπόψεις. Κλασικό παράδειγμα οἱ κατηγορίες τῶν αἰρετικῶν παπικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπί χίλια χρόνια κατηγοροῦν τήν Ὁρθοδοξία ὡς «αἵρεση», ἐπειδή αὐτή ἔχει ἀπορρίψει τίς πάμπολλες αἰρετικές δοξασίες τῶν, πού ἔχουν συσσωρεύσει μετά τό σχίσμα τοῦ 1054.

Ἀφορμή γιά τήν παροῦσα ἀνακοίνωσή μας πήραμε ἀπό ἐπιστολή της «Καθολικῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος», τήν ὁποία ἀπέστειλε στίς 29.1.2018 πρός τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία στή συνέχεια τήν κοινοποίησε, (7.9.2018), στόν Σεβα-

σμιώτατο Ποιμενάρχη μας. Ἡ ἐπιστολή ἀναφέρεται σέ ἀνακοίνωση τοῦ Γραφείου μας, δημοσιευθεῖσα στίς 15.1.2018 μέ τίτλο «Ποιά εἶναι ἡ βαθύτερη σημασία τῆς διορθώσεως τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ἀπό τόν κ. Φραγκίσκο;». Ἡ ἀνακοίνωσή μας παίρνει ἀφορμή ἀπό....

σχόλιο τοῦ Πάπα Φραγκίσκου σχετικά μέ τήν ὀρθή μετάφραση τῆς προτάσεως «μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν», τῆς Κυριακῆς προσευχῆς, γιά νά κάνει μία σύντομη ἀναφορά στήν γνωστή αἰρετική διδασκαλία περί τοῦ «ἀλαθήτου» τοῦ Πάπα ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ βασικό δόγμα πίστεως γιά τόν Παπισμό, πού θεσπίσθηκε στήν Ἄ Βατικανή «Σύνοδο» τό 1870. Κατά τόν συντάκτη τῆς ἐπιστολῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεραφεῖμ, «διατύπωσε πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Πάπα ψευδεῖς καί συκοφαντικές ἐκφράσεις», καί ὅτι δήθεν «ἀποτελεῖ πάγια τακτική τοῦ Μητροπολίτου κ. Σεραφεῖμ νά κατηγορεῖ τήν Καθολική Ἐκκλησία καί τόν ἐκάστοτε Σεβασμιό Προκαθήμενό της. Καί αὐτό τό κάνει μέ χυδαῖο ὑβρεολόγιο καί μέ ἀπαράδεκτες παρερμηνεῖες τῆς ἱστορίας!» Δέν ἀναφέρουν ὅμως οὔτε μία ἀπό αὐτές τίς «συκοφαντίες», οὔτε μια «κατηγορία» κατά της «Καθολικῆς Ἐκκλησίας», οὔτε ἓνα δείγμα «χυδαίου ὑβρεολογίου», οὔτε μία ἀνασκευή «ἀπαράδεκτης παρερμηνείας τῆς ἱστορίας», κι αὐτό διότι, ἀπλά, δέν ὑπάρχουν στά κείμενά μας, οὔτε ὡς ἔννοια! Ἴσως μᾶς ὑποδείξει ὁ συντάκτης συγκεκριμένες «συκοφαντίες», «κατηγορίες», καί «χυδαῖες ὑβρεις» γιά τόν κ. Φραγκίσκο καί ἐμεῖς θά ζητήσουμε συγνώμη μέ νέα ἀνακοίνωσή μας! Ἄν ὑπῆρξε κάποια ἄδικη κατηγορία, ἢ ἂν εἶχαμε ἀναφέρει κάποιο ψευδές γεγονός, οἱ «ιεράρχες» τῆς «Καθολικῆς Ἱεραρχίας» θά τό εἶχαν ἀναφέρει. Τό ἴδιο ἐπίσης, ἂν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐκτόξευε χυδαῖες ὑβρεις πρὸς τόν «προκαθήμενο τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας», ἀποκαλώντας τόν γιά παράδειγμα, φονιά, πόρνο, κλέφτη, ἀνήθικο, ψεύτη, κλπ. Ἀλλά δέν ὑπάρχει ἡ παραμικρή μομφή γιά τό πρόσωπο τοῦ κ. Φραγκίσκου. Ὡς ἄνθρωπο τόν ἀγαποῦμε, δέν θέλουμε τό κακό του. Ἄν μᾶς ἦταν δυνατόν, θά τόν εὐεργετούσαμε. Μισοῦμε ὅμως καί ἀποστρεφόμαστε τίς πλάνες του, τίς ὁποῖες ἐνσαρκώνει στό πρόσωπό του καί τίς ἐπιβάλλει στά ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν τῆς «ἐκκλησίας» του. Τό ποιμαντικό μας καθῆκον μᾶς ἐπιβάλλει νά ἐπισημαίνουμε στούς πιστούς μας τίς δεκάδες αἰρετικές διδασκαλίες τοῦ Παπισμοῦ, γιά τήν προφύλαξή τους ἀπό τόν κίνδυνο τῆς αἵρέσεως, πού ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια. Μήπως ὅμως νομίζουν

ὅτι ζοῦμε στό σκοτεινό μεσαίωνα, ὅπου ὁ Παπισμός ἐξολόθρευε ὅποιον τολμοῦσε νά ἀσκήσει τήν παραμικρή ἀντίδραση στίς παπικές τερατωδίες, τίς ὁποῖες σήμερα ἀποδοκιμάζει ἡ παγκόσμια κοινή γνώμη;

Κάνει λόγο γιά «ἱστορικές παρερμηνεῖες» μας, ἀλλά δέν κάνει τόν κόπο νά ἀναφέρει ἔστω μία. Ὅμως τά ἱστορικά γεγονότα δέν ἀλλάζουν καί ὡς ἐκ τούτου δέ χρειάζεται καμιά «παρερμηνεία» τους γιά νά καταδειχθεῖ τό θλιβερό χιλιόχρονο παρελθόν τοῦ Παπισμοῦ. Οἱ σταυροφορίες, οἱ ἱερές ἐξετάσεις, οἱ ἐκβιασμοί, τά μαρτύρια καί οἱ χιλιάδες φόνοι τῶν Ὁρθοδόξων, οἱ νύχτες τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, οἱ γενοκτονίες ἰθαγενῶν ἀπό τούς παπικούς «ἱεραποστόλους» ἀποικιοκράτες, τά 880.000 θύματα τῶν Ὁρθοδόξων Σέρβων κατά τόν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ἀπό τούς παπικούς δολοφόνους Οὐστάσι, ὑπό τίς «εὐλογίες» τοῦ καρδινάλιου Ἄλουισίου Στέπινατς, τόν ὁποῖο ἀνακήρυξε ἅγιο, τά χιλιάδες ἐγκλήματα καί οἱ διωγμοί ἀπό τούς οὐνίτες στήν Ἀνατολική Εὐρώπη, οἱ ὁποῖοι συνεχίζονται μέχρι σήμερα, προφανῶς δέν χρειάζονται καμιά ἐρμηνεία ἢ παρερμηνεία γιά νά ἀποδείξουν τί ἐστί Παπισμός καί ποιό εἶναι τό «φιλάδελφο» προσωπεῖο του γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, τήν μία καί ἀληθινή Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ!

Ἐνόηλησε τήν «Καθολική Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος» ἡ δική μας ταπεινή καί ἀσήμαντη, ἀλλά κατά πάντα νόμιμη, κριτική μας κατά τοῦ «Σεβάσμιου Προκαθημένου» της. Δέν εἶδαμε ὅμως τήν ἴδια εὐαισθησία σέ δικό τους ὑψηλόβαθμο καρδινάλιο, ὁ ὁποῖος ζήτησε πρόσφατα τήν παραίτηση τοῦ Πάπα, μέ τήν βαρύτατη καταγγελία. ὅτι εἶναι ἔνοχος συγκάλυψης τοῦ ἀνείπωτου διαχρονικοῦ ἐγκλήματος τῆς παιδεραστίας καί παιδοφθορίας χιλιάδων παπικῶν «κληρικῶν»! Γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές παραθέτουμε τήν εἶδηση σέ ἄρθρο μέ τίτλο «Ζητεῖ τήν παραίτηση τοῦ Πάπα» (Ἐφ. «Καθημερινή», 28.8.2018): «Τήν παραίτηση τοῦ Πάπα Φραγκίσκου ζήτησε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κάρλο Μαρία Βιγκάνο, πού κατηγόρησε σέ μακροσκελῆ ἐπιστολή του τόν Ποντίφικα γιά συνειδητή συγκάλυψη τοῦ σκανδάλου σεξουαλικῆς κακοποίησης ἀνηλίκων ἀπό τόν Ἀμερικανό καρδινάλιο Θίοντορ Μακάρικ. Χρησιμοποιώντας πρωτοφανῆ σκληρή γλώσσα, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Βιγκάνο κάνει λόγο γιά «σύμφωνο σιωπῆς, πού θυμίζει τίς μεθόδους τῆς μαφίας». Στήν ἐπιστολή του, ὁ ἀρχιεπίσκοπος συνεχίζει: «Ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἔχει ζητήσῃ ἐπανεπιλημμένως πλήρη διαφάνεια στήν Ἐκκλησία. Σέ αὐτή τή συγκυρία, τήν τόσο δραματική γιά τήν ἐπιβίωση τοῦ

Ρωμαιοκαθολικισμοῦ, ὁ Ποντίφικας ὀφείλει νά ἀναγνωρίσει τά σφάλματά του καί σύμφωνα μέ τήν ἀρχή τῆς μηδενικῆς ἀνοχῆς, ὀφείλει νά δώσει τό καλό παράδειγμα, παραιτούμενος μαζί μέ ὄλους τούς καρδινάλιους καί ἐπισκόπους, οἱ ὅποιοι συγκάλυψαν τίς πράξεις τοῦ Μακάρικ». Ἡ δική μας κριτική, (θεσμικοῦ χαρακτήρα), εἶναι ἀσήμαντη, μπροστά στήν «ἀτομική βόμβα» τοῦ παπικοῦ καρδινάλιου, ὁ ὁποῖος ὄχι ἀπλά καταγγέλλει τό Βατικανό καί εἰδικά τόν Πάπα γιά τό ἔγκλημα τῆς συγκαλύψεως χιλιάδων περιπτώσεων παιδεραστίας, ἀλλά ἀμφισβητεῖ στήν πράξη τό «ἀλάθητό» τοῦ Πάπα καί ζητεῖ τήν παραίτησή του! Ἐνόχλησε τό δικό μας «βεγγαλικό» τήν «Καθολική Ἱεραρχία Ἑλλάδος», ἀλλά ὄχι ἡ «βόμβα μεγατόνων» τοῦ παπικοῦ καρδινάλιου!

Με πολλή λύπη καί ὀδύνη ψυχῆς πληροφοροῦμαστε τίς χιλιάδες περιπτώσεις παιδεραστίας, πού βγαίνουν κάθε τόσο στή δημοσιότητα. Παραθέτουμε στή συνέχεια, ἐνδεικτικά μόνον, ὀρισμένες ἀπό τίς πάμπολλες σχετικές δημοσιεύσεις, οἱ ὁποῖες ἐν εἶδει χιονοστιβάδας ἀπειλοῦν νά καταπλακώσουν τό Βατικανό: Στήν ἐφημερίδα «Μακελειό» δημοσιεύθηκε στίς 11.6.2018 ἄρθρο μέ τίτλο «Νέο σκάνδαλο στήν καθολική ἐκκλησία. Ἄνεπούλωτο τραῦμα ἡ παιδεραστία στό Βατικανό». Στήν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος» στίς 28.8.2018 ἄρθρο μέ τίτλο: «Ἡ καθολική Ἐκκλησία ψάχνει...ψυχίατρο». Στό δημοσίευμα αὐτό ἀναφέρεται ὅτι ὁ Πάπας σέ πρόσφατη ἐπίσκεψή του στήν Ἱρλανδία «δέν ἔπαψε νά ζητάει συγνώμη ἀπό τά θύματα σεξουαλικῆς κακοποίησης καθολικῶν ἱερέων», καί ὅτι «ἡ ἀμέλεια τοῦ Πάπα νά ἐνεργοποιήσει ἕνα ad hoc δικαστηριό τοῦ Βατικανοῦ γιά παιδεραστές ἱερεῖς προκάλεσε τήν παραίτηση, σέ ἐνδειξη διαμαρτυρίας, τῆς Μαίρη Κόλινς μίας Ἱρλανδοῦς πού εἶχε πέσει σέ μικρή ἡλικία θύμα κακοποίησης καθολικοῦ ἱερέα». Στήν ἐφημερίδα «Φιλελεύθερος» στίς 17.9.2018 ἄρθρο μέ τίτλο: «Coverstory. Κακοποίηση μέ χιλιάδες θύματα. Ἐγκλημα καί συγκαλύψη». Στίς χῶρες πού σημειώθηκαν τά περισσότερα κρούσματα εἶναι οἱ Η.Π.Α., ἡ Ἱρλανδία, ἡ Γερμανία, ἡ Λατινική Ἀμερική, ἡ Αὐστραλία κ.α. Τά ἐγκλήματα αὐτά εἶναι αὐταπόδεικτα καί γι' αὐτό ἀναγκάστηκε τό Βατικανό (καί ἀναγκάζεται συνεχῶς) νά καταβάλλει τεράστια ποσά γιά ἀποζημιώσεις. Σημειωτέον ὅτι τά σεξουαλικά αὐτά φρικτά ἐγκλήματα παραπέμπονται στή δικαιοσύνη κυρίως ἀπό τίς δικαστικές ἀρχές καί ὄχι ἀπό τήν «Καθολική Ἐκκλησία», ἡ ὁποία κατηγορεῖται, ἐπί τῆ βάσει στοιχείων, ὅτι σέ πολλές περιπτώσεις προ-

σπάθησε νά τά συγκαλύψει! Δέν εἶναι τυχαῖο τό γεγονός ὅτι ὁ προηγούμενος Πάπας Βενέδικτος ὁ ΣΤ΄ παρατήθηκε, σύμφωνα μέ ἀσφαλεῖς πληροφορίες, ἐπειδή ἀδυνατοῦσε νά ἀντιμετωπίσει μία σωρεία ἠθικῶν σκανδάλων τοῦ Βατικανοῦ.

Σπαράσσεται ἡ καρδιά μας τόσο γιά τά ἄμοιρα, ἀθῶα, παιδικά θύματα, ὅσο καί γιά τούς ἐγκληματίες παπικούς «κληρικούς», οἱ ὁποῖοι ἔφτασαν σέ τέτοια κατάντια. Ἀδυνατοῦμε νά σκεφτοῦμε ὅτι θά μπορούσαν νά διαπράξουν αὐτά τά αἴσχιστα ἐγκλήματα ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι εἶναι χριστιανοί καί μάλιστα «κληρικοί», διάδοχοί της ἱεροσύνης τοῦ Χριστοῦ! Ὡστόσο δέν εἶναι παράδοξο, ἄλλα πολύ φυσικό καί ἐπόμενο, νά παρατηροῦνται τέτοιου εἴδους τραγικά φαινόμενα μέσα στό χῶρο τῆς αἰρέσεως, ἀφοῦ ὅπως εἶπαμε καί προηγουμένως, ὁ αἰρετικός, ἐστερημένος τῆς Θείας Χάριτος, ἀδυνατεῖ νά ὑπερνήσει τόν παλαιόν ἄνθρωπο «σύν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γάλ.5,24), καί κατά συνέπεια γίνεται παίγνιο τῶν παθῶν του καί αἰχμάλωτος τῶν σαρκικῶν του ἐπιθυμιῶν. Εἰδικότερα εἰς ὃ, τί ἀφορᾷ τό συγκεκριμένο ζήτημα, τήν αἰτία τοῦ κακοῦ, θά πρέπει νά ἀναζητήσουμε, πέραν τῶν ἄλλων, στήν παπική ἀπόφαση περί τῆς ὑποχρεωτικῆς γενικῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου, τήν ὁποία ἐπέβαλε ὁ Πάπας Γρηγόριος ὁ Ζ΄ τό 1074 μ. Χ. παραβλέποντας τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καί καταφρονώντας τήν βιβλική καί Πατερική Παράδοση.

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας δίδαξε ὅτι ἡ ἐγκράτεια τοῦ σώματος δέν εἶναι δυνατή γιά ὅλους. Σέ παρατήρηση τῶν μαθητῶν Του: «εἰ οὕτως ἐστίν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετά τῆς γυναικός, οὐ συμφέρει γαμῆσαι», (Μάτθ.19,10), ἀπάντησε: «οὐ πάντες χωροῦσι τόν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται· εἰσί γάρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρός ἐγεννήθησαν οὕτω. καί εἰσίν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπό τῶν ἀνθρώπων, καί εἰσίν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτούς διά τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω» (Μάτθ.19,11-12). Τό ἀλάνθαστο στόμα τοῦ Κυρίου διαβεβαιώνει ὅτι ἡ παρθενία εἶναι συνέργεια τοῦ Θεοῦ καί χάρισμα, πού δέν τό ἔχουν ὅλοι, ἀλλά ἔχει δοθεῖ σέ ὀλίγους καί ὡς ἐκ τούτου, μόνον «ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω». Ο τότε «ἀλάθητος» Πάπας Γρηγόριος ὁ Ζ΄ θέλησε νά διορθώσει τό Χριστό, ἀποφαινόμενος ὅτι ὅλος ὁ «καθολικός κληρικός» μπορεῖ νά «εὐνουχίσει ἑαυτόν» καί νά τηρήσει τήν παρθενία! Ἐπίσης ὁ ἀπόστολος Παῦλος συμβουλεύει τούς πάντες,

κληρικούς και λαϊκούς: «καλόν άνθρωπω γυναικός μή άπτεσθαι, αλλά διά τάς πορνείας έκαστος τήν έαυτοῦ γυναίκα έχέτω και έκάστη τόν ἴδιον άνδρα έχέτω» (Α΄ Κόρ.7,1-2). Και συνεχίζει: «θέλω γάρ πάντας άνθρώπους εἶναι ως και έμαυτόν, αλλά έκαστος ἴδιον χάρισμα έχει εκ Θεοῦ, ός μέν οὔτως, ός δέ οὔτως» (Α΄ Κόρ.7,7). Μάλιστα παραγγέλλει στον Τιμόθεο να χειροτονεί ως κληρικούς «μίας γυναικός» άνδρες, (Α΄ Τίμ.3,2), να εἶναι καλοί οικογενειάρχες και να φροντίζουν τήν Έκκλησία, όπως φροντίζουν τις οικογένειες τών.

Αλλά και ή Έκκλησία ακολουθώντας πιστά τήν άγιογραφική και άποστολική παράδοση δέν επιβάλλει κανενός είδους άγαμία, αλλά δέχεται τήν έκούσια άποδοχή της, είτε κληρικοί εἶναι αυτοί, είτε μοναχοί, είτε λαϊκοί. Ο 5ος ιερός Κανόνας τών άγίων Άποστόλων απαγορεύει, επί ποινή άφορισμοῦ, ή και καθαιρέσεως, τόν επίσκοπο, ή πρεσβύτερο, ή διάκονο, να χωρίσει από τήν γυναίκα του, προφάσει εύλαβείας και χωρίς τήν σύμφωνη γνώμη εκείνης. Επίσης ο 13ος ιερός Κανόνας τής Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, (691 μ. Χ.) ορίζει, ότι όσοι από τούς διακόνους και πρεσβυτέρους εἶχαν πρό τής χειροτονίας τών νυμφευτεῖ μέ νόμιμη σύζυγο, να μήν χωρίζουν από τις συζύγους τών μετά τήν χειροτονία τών και ότι ο κληρικός εκείνος που θα τολμήσει να χωρίσει από τήν σύζυγό του να καθαιρείται. Επίσης άπαγορεύει εισέτι τήν γενική άγαμία τής Ρωμαϊκής Έκκλησίας. Τήν εποχή αυτή, (τέλη τοῦ 7ου αιώνας μ. Χ.), έχει άποκρυσταλλωθεῖ πλέον ή έκκλησιαστική τάξη εις ό, τί άφορᾶ τό θέμα τοῦ γάμου τών κληρικῶν, έτσι ώστε να νομοθετεῖται ή υποχρεωτική άγαμία μόνον στους επισκόπους, οι όποιοι μάλιστα προέρχονταν από τις τάξεις τών μοναχῶν, και ως εκ τούτου έθελούσια εἶχαν επιλέξει τήν άγαμία.

Οι συνέπειες αυτής τής άντιευαγγελικῆς και παρά τούς ιερούς Κανόνες έφαρμογῆς τής υποχρεωτικῆς άγαμίας τοῦ κλήρου στον Παπισμό υπήρξαν τραγικές και όλέθριες. Μία ματιά στο παρελθόν «Καθολικῆς Έκκλησίας», μάς άποκαλύπτει ένα πλῆθος ήθικῶν σκανδάλων σε όλες τις τάξεις τοῦ κλήρου, ακόμη και Παπῶν, όπως του Πάπα Σεργίου Γ' (904-911), τοῦ Πάπα Βενεδίκτου Θ' (1032-1048), τοῦ Πάπα Ἰωάννη ΚΓ' (1410-1415), τοῦ Πάπα Άλεξάνδρου ΣΤ' (1492-1503), και πάμπολλων άλλων!

Κλείνοντας, λυπούμεθα ειλικρινά για τήν άπαράδεκτη έπιστολή τών «ιεραρχῶν» τής «Καθολικῆς Έκκλησίας τής Ελλάδος» καθώς και για τις

ἄδικες κατηγορίες πού προσάπτονται στό πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας. Μέ ὀδύνη ψυχῆς διαπιστώνουμε τήν ἀδυναμία τῶν «καθολικῶν ἱεραρχῶν» νά διακρίνουν τήν ἀλήθεια τῶν πραγμάτων, ἀλλά καί τήν πλάνη τῆς αἰρέσεως στήν ὁποία εὐρίσκονται, τήν ὁποία, θέλουμε νά πιστεύουμε, ἀνεπιγνώστως καί μέ ζῆλο, οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, ὑπηρετοῦν. Δηλώνουμε, μέ τόν πλέον κατηγορηματικό τρόπο, ὅτι δέν διακατεχόμεστε ἀπό ἴχνος μίσους, μισαλλοδοξίας, κακότητος, διχασμοῦ, καί διάθεση πράξεων ἐκδικητικότητος πρός τούς ἑτεροδόξους, ἀλλά τό μοναδικό κίνητρό μας εἶναι ἡ προάσπιση τῆς ἀλήθειας, μέ γνώμονα τήν ἀγάπη, ἡ γνωστοποίηση στους πιστούς μας τῶν ἐκτός της Ἐκκλησίας πλανῶν, οἱ ὁποῖες ὀδηγοῦν, σύμφωνα μέ τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία, στήν ἀπώλεια τῆς σωτηρίας, πού εἶναι τό μεγάλο ζητούμενο κάθε πιστοῦ. Δέν ἔχουμε παρά νά προσευχόμεστε πρός τόν Κύριον, ὁ Ὅποῖος «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Ἀ΄ Τίμ. 2,4), νά φωτίσει τίς τιμιώτατες ψυχές τους, ὥστε νά συνειδητοποιήσουν τήν πνευματική ἀλλοτρίωση τοῦ Παπισμοῦ καί τήν ἀπύθμενη ἄβυσσο, πού τόν χωρίζει ἀπό τήν ἀκαινοτόμητη ἀλήθεια τῆς Ὄρθοδοξίας καί νά ἐπιστρέψουν στήν Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία εἶναι μόνον ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Αἰρέσεων καί τῶν Παραθρησκειῶν